

Remiss av betänkandet "Personuppgifter och mediegrundlagarna", SOU 2024:75 (Ju2024/02386)

Sammanfattning

Journalistförbundet har tagit del förslagen i utredningen "Personuppgifter och mediegrundlagarna", SOU 2024:75. Utredningen har haft två olika uppdrag. Dels att utreda grundlagsskyddet för söktjänster som offentliggör personuppgifter om lagöverträdelser, dels att utreda grundlagsskyddet för söktjänster som offentliggör personuppgifter om adress, telefonnummer, civilstånd och andra uppgifter som rör enskildas personliga förhållanden.

Journalistförbundet anser att det finns brister i utredningens genomgång av lagstiftningen i Norge, Danmark och Finland eftersom det inte framgår vilka nackdelar som finns i form av brist på information till följd av att det saknas rättsdatabaser.

Journalistförbundet delar inte utredningens slutsats avseende behovet av att begränsa grundlagsskyddet för söktjänster som offentliggör personuppgifter om adress, telefonnummer, civilstånd och andra uppgifter som rör enskildas personliga förhållanden. Journalistförbundet ifrågasätter inte att de problem som lyfts fram i utredningen är verkliga och allvarliga, men det saknas i utredningen stöd för

att problemen skulle minska genom det förslag som utredningen lägger fram. Detta särskilt som det handlar om uppgifter som enkelt går att begära ut anonymt med stöd av offentlighetsprincipen. Mot den bakgrunden kan förslaget inte heller anses uppfylla de krav på proportionalitet som enligt regeringsformen krävs för att inskränka yttrandefriheten.

Avseende behovet av att begränsa grundlagsskyddet för söktjänster som offentliggör personuppgifter om lagöverträdelse anser Journalistförbundet att det, till skillnad från vad som är fallet med söktjänster som offentliggör "harmlösa" uppgifter av typen civilstånd, finns fog för att påstå att vissa söktjänster med lagöverträdelse är problematiska ur personuppgiftssynpunkt. Samtidigt finns det, vilket också framgår av utredningen, ett stort behov för journalister att kunna använda rättsdatabaser. Inte minst för att kunna kartlägga och rapportera om kriminella nätverk och korruption. Enligt Journalistförbundet måste därför behovet av att skydda den enskildes integritet vägas mot journalisters och andra yrkesgruppers behov av tillgång till rättsdatabaser.

När det gäller utformningen av det föreslagna grundlagsundantaget kan det enligt Journalistförbundet ifrågasättas om det, med hänsyn till proportionalitetsprincipen, går att införa den typen av generell inskränkning av yttrandefriheten avseende alla uppgifter som rör enskildas personliga förhållanden som utredningen föreslår. I stället krävs det att lagstiftaren identifierar vilka personuppgifter som i så fall ska omfattas av inskränkningen i yttrandefriheten och att detta tydligt motiveras. Problemet med utredningens förslag är också att ordalydelsen, det vill säga det som faktiskt ska stå i grundlagen, ger väldigt små garantier för att reglerna inte kan användas för att begränsa yttrandefriheten också för medier som bedriver traditionell journalistisk verksamhet. Vi har på kort tid sett hur många av världens demokratier gått i en mer auktoritär riktning. Vi vet också att medierna är bland de första som attackerats när ett land autokratiserats. Inte sällan handlar det om att politiker vidtar repressalier mot medier och journalister som rapporterar om politiker på ett sätt som politikerna ogillar. Enligt Journalistförbundet innebär utredningens förslag att det öppnas upp ett stort hål i grundlagen som möjliggör för en auktoritär regim att införa en lagstiftning som slår direkt emot en av de saker som tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen är tänkta att skydda, det vill säga rätten att granska makten och dess företrädare.

Journalistförbundet är också kritiskt till att förslaget leder till en osäkerhet om var gränsen för det grundlagsskyddade området går. Detta är problematiskt inte minst eftersom en tydlighet i frågan är viktig för tillämpningen av källskyddet och meddelarfriheten. Det är vidare oklart vilken myndighet, IMY eller Justitiekanslern (JK), som ska hantera de gränsdragningsfrågor som kommer att uppstå. Enligt Journalistförbundet är det, på det grundlagsskyddade området, JK som i första hand gör bedömningen av huruvida grundlagen är tillämplig eller inte. Det följer av TF 9 kap. 1 §, i vilken det stadgas att "Justitiekanslern ska vaka över att de gränser för tryckfriheten som anges i denna grundlag inte överskrids."

Mot den bakgrunden avstyrker Journalistförbundet utredningens förslag.

För det fall att regeringen avser att gå vidare med förslaget anser Journalistförbundet att undantaget bör begränsas till uppgifter om lagöverträdelse. Journalistförbundet anser vidare att det är viktigt att journalisters behov av att fortsatt kunna använda rättsdatabaser med denna typ av uppgifter tillgodoses inom ramen för en sådan reglering.

Yttrandefrihet och personuppgifter i några nordiska länder

Utredningen innehåller en översiktlig genomgång av lagstiftningen i Norge, Danmark och Finland. Enligt Journalistförbundet saknas vissa aspekter av förhållandena i dessa nordiska grannländer. Det framgår inte vilka nackdelar som finns i form av brist på information till följd av att det saknas rättsdatabaser. Det framgår inte vilka insatser som har gjorts från det offentliga sida att ta fram rättsdatabaser. I Finland finns till exempel Finlex. Om rättsdatabaser skulle förbjudas på det sätt som föreslås i utredningen skulle även Sverige behöva ta fram något motsvarande Finlex för att tillgängliggöra informationen till allmänheten.

Om behovet av att begränsa grundlagsskyddet för söktjänster

Utredningen anser att grundlagsskyddet bör begränsas för söktjänster som tillhandahåller personuppgifter om adress, telefonnummer, civilstånd och andra uppgifter som rör enskildas personliga förhållanden, samt för söktjänster som offentliggör personuppgifter om lagöverträdelser.

Allmänt om förutsättningarna att begränsa yttrandefriheten

Mediegrundlagarna innebär i sig en garant för att lagstiftaren inte lättvindigt ska begränsa tryck- och yttrandefriheten. Yttrandefriheten är även skyddad i regeringsformen (RF). Enligt RF, 2 kap. 20–21 §§, ska proportionalitetsprincipen iaktas när yttrandefriheten inskränks. Proportionalitetsprincipen innebär att begränsningar av yttrandefriheten får göras "endast för att tillgodose ändamål som är godtagbara i ett demokratiskt samhälle. Begränsningen får aldrig gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål som har föranlett den och inte heller sträcka sig så långt att den utgör ett hot mot den fria åsiktsbildningen såsom en av folkstyrelsens grundvalar."

För att kunna göra den proportionalitetsavvägning som regeringsformen föreskriver krävs det att det är tydligt vilket problem som inskränkningen av yttrandefriheten är tänkt att lösa, samt att inskränkningen inte är större än nödvändigt. Enligt Journalistförbundet saknas det i utredningen viktig information som är avgörande för att kunna göra den proportionalitetsavvägning som grundlagen föreskriver.

Behovet av att begränsa grundlagsskyddet för söktjänster som offentliggör personuppgifter om adress, telefonnummer, civilstånd och andra uppgifter som rör enskildas personliga förhållanden

I utredningen görs gällande att det finns ett samband mellan olika brott och förekomsten av söktjänster som tillhandahåller personuppgifter på nätet. Utredningen lyfter till exempel fram bedrägeribrotten. Som stöd för resonemanget tar utredningen upp exempel på fall där kartläggningar gjorts med hjälp av söktjänster för att begå brott. Det framgår dock inte hur vanligt förekommande det är.

Journalistförbundet deltog vid det seminarium som utredningen bjöd in till den 8 mars 2024. Vid seminariet påtalades att ett vanligare sätt för kriminella att göra den typen av kartläggningar är genom tillgång till uppgifter från Statens personadressregister, SPAR. Det framgår inte av utredningen om detta är en fråga som utredningen utrett närmare. Journalistförbundet noterar också att utredningen inte fastställt något faktiskt samband mellan söktjänsternas utbredning och mängden brott. Siffror från Brå visar att antalet anmälda bedrägeribrott sjunkit något sedan 2018¹. Ett annat område som lyfts fram som ett stort problem är bostadsinbrott. Siffror från Brå visar dock att bostadsinbrotten minskat kraftigt de senaste åren. När det gäller villor är utvecklingen tydligast. År 2014 anmäldes cirka 15 000 villainbrott, år 2023 var motsvarande siffra cirka 6000.² Det handlar alltså om en mycket kraftig minskning. Det är inte uteslutet att söktjänster som tillhandahåller personuppgifter bidrar till ökad brottlighet, men i utredningen är det inte klarlagt att det finns något sådant samband. Till detta kommer att det handlar om uppgifter som går att ta del av anonymt med stöd av offentlighetsprincipen, samt att vissa uppgifter är tillgängliga via SPAR.

Även offentliganställdas utsatthet lyfts fram som ett problem som kommer att minska genom att söktjänster förbjuds. Journalistförbundet vill understryka att hot och hat mot offentliganställda är ett stort problem. Det behövs omfattande åtgärder för att motverka problemen inte minst eftersom brotten i förlängningen är demokratihotande. Journalistförbundet anser dock inte att utredningen på ett övertygande sätt lyckats visa att problemen skulle minska om söktjänsterna förbjöds. I utredningen hänvisas till en annan utredning "Ett starkare skydd för offentliganställda mot våld, hot och trakasserier" (SOU 2024:1). Den utredningen lyfter fram söktjänsterna som ett potentiellt problem som behöver utredas ytterligare. Journalistförbundet uppfattar att detta skulle gjorts inom ramen för den nu aktuella grundlagsutredningen. Enligt Journalistförbundet har utredningen dock inte visat på några nya omständigheter som talar för att offentliganställdas utsatthet skulle minska om söktjänsterna förbjöds. Undersökningar visar att anställda ofta utsätts för brott, till exempel olaga hot, när de är på jobbet och i

¹ Se <https://bra.se/amnen/bedrageri>

² Se <https://bra.se/amnen/bostadsinbrott>

direkt kontakt med den som begår brottet. En Novus-undersökning genomförd på uppdrag av TCO bland TCO-förbundens medlemmar visar till exempel att två tredjedelar av dem som drabbats av hat, hot och våld har utsatts för direkta hot på jobbet. Fem procent uppgav att de mottagit direkta hot utanför jobbet, till exempel vid resa till/från jobbet eller i anslutning till bostaden.³ Mot den bakgrunden kan det enligt Journalistförbundet ifrågasättas om utredningens förslag om att förbjuda söktjänster verkligen är ett effektivt sätt att motverka offentliganställdas utsatthet. Journalistförbundet noterar samtidigt att det finns många andra, mindre ingripande åtgärder, som lagstiftaren skulle kunna vidta i syfte att komma till rätta med problemen med offentliganställdas utsatthet. Journalistförbundet är medlem i TCO. TCO-medlemsförbunden har föreslagit åtgärder för att minska hat, hot, våld och trakasserier riktade mot offentliganställda, bland annat har TCO föreslagit följande:

- att regeringen antar en nationell strategi mot hat, hot, våld och trakasserier i arbetslivet för att skapa den helhetssyn som i dag saknas. Denna bör innehålla en översikt av och förslag till lösning på problemet ur flera olika perspektiv, bland annat ur arbetsmiljö-, diskriminerings- och straffrättsligt perspektiv,
- arbetsgivares ansvar för hat, hot, våld och trakasserier mot anställda från tredje part, dvs. klienter, patienter och kunder, måste förstärkas och förtydligas,
- att resursfördelningen till offentlig verksamhet förstärks, inte minst för att de offentliga arbetsgivarna ska kunna ta sitt arbetsmiljöansvar och tillhandahålla förbättrad och utökad utbildning samt kompetensutveckling, och
- att svensk lag slår fast allas rätt till ett arbetsliv fritt från hat, hot, våld och trakasserier och ILO-konvention 190 om avskaffande av våld och trakasserier i arbetslivet ratificeras och bli bindande för Sverige.

Enligt Journalistförbundet visar listan att det finns en rad åtgärder som får anses mindre ingripande än den omfattande inskränkning av yttrandefriheten som föreslås i utredningen och som bättre och mer konkret svarar upp mot de problem som utredningen identifierat.

Journalistförbundet ifrågasätter inte att de problem som lyfts fram i utredningen är verkliga och allvarliga, men det saknas i utredningen stöd för att problemen skulle minska genom det förslag som utredningen lägger fram. Detta särskilt som det handlar om uppgifter som enkelt går att begära ut anonymt med stöd av offentlighetsprincipen. Vissa uppgifter som civilstånd föreslås förbjudas men behovet tycks inte utretts alls, något får anses anmärkningsvärt. Mot den bakgrunden kan förslaget inte heller anses uppfylla de krav på proportionalitet som enligt regeringsformen krävs för att inskränka yttrandefriheten.

Journalistförbundet delar inte utredningens slutsats avseende behovet av att begränsa grundlagsskyddet för söktjänster som offentliggör personuppgifter om adress, telefonnummer, civilstånd och andra uppgifter som rör enskildas personliga förhållanden.

Behovet av att begränsa grundlagsskyddet för söktjänster som offentliggör personuppgifter om lagöverträdelse.

Behovet av att begränsa grundlagsskyddet för söktjänster som offentliggör personuppgifter om lagöverträdelse har varit föremål för utredning flera gånger tidigare. Journalistförbundet anser att det, till skillnad från vad som är fallet med söktjänster som offentliggör "harmlösa" uppgifter av typen civilstånd, finns fog för att påstå att vissa söktjänster med lagöverträdelse är problematiska ur personuppgiftssynpunkt. Det handlar om uppgifter om brott som potentiellt kan leda till stor skada för den uppgiften rör. Traditionella medier som omfattas av det medieetiska systemet tar stort etiskt ansvar när det gäller att publicera den typen av uppgifter. Journalistförbundet har under flera år efterfrågat att rättsdatabaserna ska ta ett större etiskt ansvar, vilket tyvärr inte skett. Samtidigt finns det, vilket också framgår av utredningen, ett stort behov för journalister att kunna använda rättsdatabaser, inte minst för

³ Se <https://tco.se/fakta-och-politik/demokrati/hatad-och-hotad-i-demokratins-tjanst>

att kunna kartlägga och rapportera om kriminella nätverk och korruption. Enligt Journalistförbundet måste därför behovet av att skydda den enskildes integritet vägas mot journalisters och andra yrkesgruppers behov av tillgången till rättsdatabaser.

Sedan den nu aktuella grundlagsutredningen presenterades har Högsta domstolen meddelat beslut i två ärenden gällande tillämpningen av 21 kap. 7 § offentlighets- och sekretesslagen (OSL).⁴ Besluten innebär att ovan nämnda bestämmelse i OSL är tillämplig när uppgifter begärs ut i syfte att offentliggöras i en databas som har grundlagsskydd, men som har karaktären av en rättsdatabas. HD:s beslut kommer att försvåra för rättsdatabaser att tillgängliggöra uppgifter. I praktiken kan det leda till att behovet av att reglera databaserna kommer att öka. Rättsläget så som det är nu efter Högsta domstolens beslut framstår inte som hållbart på sikt. Det försvårar också för alla databaser även de databaser som vänder sig till journalister och som har ett legitimt intresse av att tillgängliggöra uppgifterna.

På senare år har det vuxit fram en ny grupp företag, så kallade bakgrundskontrollföretag. Enligt Journalistförbundet är det problematiskt att vissa arbetsgivare använder sig av den typen av företag för att kontrollera personer i samband med rekryteringar och dylikt. Journalistförbundet ifrågasätter dock om företagen kommer att upphöra med sin verksamhet om utredningens förslag om att begränsa grundlagsskyddet för söktjänster som offentliggör personuppgifter om lagöverträdelser genomförs. Journalistförbundet deltog, som framgår ovan, vid det seminarium som utredningen bjöd in till den 8 mars 2024. Vid seminariet framfördes att en begränsning av grundlagsskyddet inte kommer att hindra bakgrundskontrollföretagen. Istället kommer företagen att skicka mail till domstolarna med förfrågan om huruvida en viss person förekommit i något mål vid domstolen för att på så sätt kunna fortsätta göra bakgrundskontroller. Enligt Journalistförbundet bör det övervägas om den personuppgiftsbehandling som bakgrundskontrollföretagen och de arbetsgivare som beställer bakgrundskontrollerna bedriver går att förhindra genom annan lagstiftning. Enligt Journalistförbundet är det hög tid att lagstiftaren tar ett samlat grepp om integriteten i arbetslivet. Frågan var föremål för utredning för drygt 15 år sedan, men sedan dess har det hänt mycket, inte minst med den tekniska utvecklingen. Det bör därför utredas på nytt hur anställdas och arbetssökandes integritet kan stärkas.

Grundlagsändringar som kan stärka skyddet för personuppgifter i söktjänster

Utredningen anser att ändringar i syfte att stärka skyddet för personuppgifter i söktjänster bör utformas som generella undantagsbestämmelser i TF och YGL. Enligt utredningen bör ett undantag från TF och YGL utformas så att undantaget blir så litet som möjligt.⁵ Journalistförbundet delar utredningens inställning, det vill säga att eventuella inskränkningar ska vara så små som möjligt. Det får också anses följa av proportionalitetsprincipen. Utredningens förslag om ett generellt undantag för alla personuppgifter kan dock inte anses vara utformat utifrån premissen att undantaget ska vara så litet som möjligt, tvärtom.

Hur bör grundlagsundantaget utformas?

Utredningen anser att delegationsbestämmelserna i 1 kap. 13 § TF och 1 kap. 20 § YGL ska utökas till att omfatta samtliga personuppgifter. Vidare föreslås bestämmelserna ändras så att de tillämpas endast om offentliggörandet innebär särskilda risker för otillbörliga intrång i enskildas personliga integritet. Vid bedömningen av risken för otillbörligt intrång i enskildas personliga integritet ska särskilt beaktas

1. personuppgifternas karaktär,
2. omfattningen av offentliggörandet, och
3. syftet med offentliggörandet.

⁴ Se Ä 3457-24 och Ä 3169-24.

⁵ Se SOU 2024:75, sid 184.

Som framgår av ovan anser inte Journalistförbundet att det i utredningen är visat att det finns ett behov av att inskränka yttrandefriheten avseende personuppgifter om adress, telefonnummer, civilstånd och andra uppgifter som rör enskildas personliga förhållanden. Även om det faktiskt skulle finnas ett behov anser Journalistförbundet inte att det, med hänsyn till proportionalitetsprincipen, går att införa den typen av generell inskränkning av yttrandefriheten avseende alla "uppgifter som rör enskildas personliga förhållanden" som utredningen föreslår. Istället krävs det att lagstiftaren identifierar vilka personuppgifter som i så fall ska omfattas av inskränkningen i yttrandefriheten och att detta tydligt motiveras.

Problemet med utredningens förslag är att ordalydelsen, det vill säga det som faktiskt ska stå i grundlagen, ger väldigt små garantier för att reglerna inte kan användas för att begränsa yttrandefriheten också för medier som bedriver traditionell journalistisk verksamhet. Utredningens förslag är utformat på följande sätt:

"Bestämmelserna i denna grundlag hindrar inte att det i lag meddelas föreskrifter om förbud mot offentliggörande av personuppgifter som ingår i en uppgiftssamling som har ordnats så att det är möjligt att söka efter eller sammanställa dessa.

Vad som anges i första stycket gäller endast om offentliggörandet innebär särskilda risker för otillbörliga intrång i enskildas personliga integritet. Vid denna bedömning ska särskilt beaktas

- 1. personuppgifternas karaktär,*
- 2. omfattningen av offentliggörandet, och*
- 3. syftet med offentliggörandet."*

Enbart sett till den föreslagna ordalydelsen kan det inte uteslutas att ett traditionellt medieföretags webbsida, vid en extensiv tolkning, skulle kunna omfattas av första stycket. De flesta mediers webbplatser har en sökfunktion som gör att det går att söka efter personuppgifter. I och med utvecklingen av generativ AI kommer fler och fler medieföretag utveckla chat-funktioner. Med en sådan funktion skulle det kunna gå att få en lista med personuppgifter om en viss person. Inte heller andra stycket ger några garantier för att traditionella medier inte skulle kunna omfattas av regleringen, vid en extensiv tolkning.

Vi har på kort tid sett hur många av världens demokratier gått i en mer auktoritär riktning. Vi vet också att medierna är bland de första som attackerats när ett land autokratiseras. Inte sällan handlar det om att politiker vidtar repressalier mot medier och journalister som rapporterar om politiker på ett sätt som politikerna ogillar. Enligt Journalistförbundet innebär utredningens förslag att det öppnas upp ett stort hål i grundlagen som möjliggör för en auktoritär regim att införa en lagstiftning som slår direkt emot en av de saker som tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen är tänkta att skydda, det vill säga rätten att granska makten och dess företrädare. Motsvarande problem finns redan idag när det gäller regleringen av söktjänsterna i 1 kap. 13 §, TF och 1 kap. 20 §, YGL och det är också bland annat mot den bakgrunden som Journalistförbundet har avstyrkt tidigare förslag till grundlagsändringar på området. Problemen med den nuvarande lagstiftningen är dock inte lika omfattande eftersom regleringen enbart omfattar känsliga personuppgifter, som till exempel sexuell läggning och genetiska uppgifter, som medier sällan har anledning att rapportera om eller i vart fall lättare kan avstå från att rapportera om.

Nackdelarna med att öppna upp för reglering av medier i vanlig lag är många, eftersom det gör att flera av de principer som mediegrundlagarna bygger på faller. För Journalistförbundets medlemmar är det också avgörande för deras juridiska ansvar för innehållet. Faller grundlagsskyddet är det inte längre ansvarig utgivare som har det juridiska ansvaret, utan enskilda journalister kan dömas om en politiker till exempel anser att en uppgift utgör till exempel förtal. I andra delar av Europa finns stora problem med SLAPP, det vill säga att journalister stäms i domstol av makthavare i syfte att skrämmas till tystnad. Skulle Sverige gå i en mer auktoritär riktning finns det en uppenbar risk att möjligheten att göra undantag från grundlagen används för att lägga det juridiska ansvaret på enskilda journalister för att lättare kunna åtala dem.

Grundlagsskyddet är också avgörande för att källskyddet och meddelarskyddet ska gälla. Det får därför inte råda någon tvekan om huruvida en viss databas har grundlagsskydd eller inte. Regler som begränsar grundlagsskyddet måste vara tydliga och förutsägbara. Det är viktigt inte minst eftersom en källa som vill lämna en uppgift till en journalist måste kunna lita på att källskyddet gäller. Enligt Journalistförbundet lever utredningens förslag inte upp till de krav som får anses kunna ställas på denna typ av delegationsbestämmelse. Utredningen föreslår ingen kompletterande lagstiftning utan dataskyddsförordningen och dataskyddslagen föreslås gälla i de fall en databas omfattas av det föreslagna undantaget. En källa som undrar om en databas, som har en ansvarig utgivare, omfattas av undantaget är alltså hänvisad till att tolka den föreslagna bestämmelsen med tillhörande förarbeten för att veta om grundlagsskyddet gäller, vilket inte kan anses vara en enkel uppgift. Tvärtom riskerar det att skapa en osäkerhet kring vilka databaser som omfattas av grundlagsskydd och inte. Det i sin tur riskerar att undergräva källskyddet och meddelarskyddet.

Det är vidare oklart i utredningen vilken myndighet som ska hantera de gränsdragningsfrågor som kommer att uppstå. Om en person anser att en databas felaktigt offentliggjort uppgifter kommer personen sannolikt vända sig till IMY. Detta trots att JK är ensam åklagare i frågor som rör det grundlagsskyddade området. Frågan är då om ärendet ska lämnas till JK eller om IMY ska handlägga ärendet. Det framgår av utredningen att "IMY kommer behöva ta ställning till om TF eller YGL ger utrymme för en tillämpning av dataskyddsregleringen".⁶ Om IMY handlägger ärendet kommer situationen att uppstå att företaget med grundlagsskydd ska svara gentemot IMY trots att det faller inom det grundlagsskyddade området. Det riskerar att undergräva JK:s roll. Enligt Journalistförbundet är det, på det grundlagsskyddade området, JK som i första hand gör bedömningen av huruvida grundlagen är tillämplig eller inte. Det följer av TF 9 kap. 1 §, i vilken det stadgas att "Justitiekanslern ska vaka över att de gränser för tryckfriheten som anges i denna grundlag inte överskrids."

Mot den bakgrunden avstyrker Journalistförbundet utredningens förslag.

För det fall att regeringen avser att gå vidare med förslaget anser Journalistförbundet att undantaget bör begränsas till databaser som tillgängliggör personuppgifter om lagöverträdelse. Journalistförbundet anser vidare att det är viktigt att journalisters behov av att fortsatt kunna använda rättsdatabaser med denna typ av uppgifter tillgodoses inom ramen för en sådan reglering.

Ulrika Hyllert
Förbundsordförande
Journalistförbundet

⁶ Se SOU 2024:75 sid 213 f.